Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 21/2004

af 17. december 2003

om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF

(EFT L 5 af 9.1.2004, s. 8)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 21/2004

af 17. december 2003

om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ([3]), skal dyr, der skal indgå i samhandelen inden for Fællesskabet, være identificeret i overensstemmelse med kravene i EF-bestemmelserne og være registreret på en sådan måde, at de kan spores tilbage til oprindelsesbedriften, -centret eller -organet eller den bedrift, det center eller det organ, som dyrene passerer igennem. Identifikations- og registreringsordningerne skulle inden den 1. januar 1993 udvides til også at omfatte flytning af dyr inden for hver medlemsstats område.

(2) I artikel 14 i Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande ([4]), er det fastsat, at den i artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 90/425/EØF nævnte identifikation og registrering af sådanne dyr, undtagen slagtedyr og registrerede enhovede dyr, skal finde sted, efter at veterinærkontrollen er foretaget.

(3) Der er fastsat regler for identifikation og registrering af får og geder i direktiv 92/102/EØF ([5]). Når det gælder får og geder, har erfaringerne og navnlig mund- og klovesygekrisen vist, at gennemførelsen af direktiv 92/102/EØF ikke har været tilfredsstillende, og at der er behov for en forbedring. Det er derfor nødvendigt at fastsætte strengere og mere specifikke bestemmelser, således som man har gjort for tamkvæg i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ([6]).

(4) Således som fællesskabslovgivningen og navnlig forordning (EF) nr. 1760/2000 er udformet, omfatter de almindeligt anvendte begreber bruger og bedrift ikke dyrlægepraksis eller -klinikker.

([1]) Udtalelse af 17.11.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 208 af 3.9.2003, s. 32.
([3]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/33/EF (EFT L 315 af 19.11.2002, s. 14).
([4]) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 16 af 22.1.1996, s. 3).
([5]) EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([6]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

▼B

Af hensyn til lovgivningens læsbarhed bør betydningen af disse begreber tydeliggøres.

(5) Det vil derfor være hensigtsmæssigt at ændre direktiv 92/102/EØF for klart at slå fast, at tamkvæg allerede er udelukket fra dets anvendelsesområde, og at alle får og geder nu også udelukkes herfra.

(6) Det vil desuden være hensigtsmæssigt at ændre Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin [1] for at ajourføre henvisningerne heri vedrørende fællesskabslovgivningens bestemmelser for identifikation af de berørte dyrearter.

(7) Kommissionen iværksatte i 1998 et storstilet projekt vedrørende elektronisk identifikation af dyr (IDEA), og dens endelige rapport forelå den 30. april 2002. Projektet viste, at man kan opnå en betragtelig forbedring af identifikationsordningerne for får og geder ved at anvende elektroniske identifikatorer til disse dyr, under forudsætning af at visse betingelser vedrørende ledsageforanstaltninger er opfyldt.

(8) Teknologien til elektronisk identifikation af får og geder er nu udviklet i et sådant omfang, at den kan anvendes. Indtil der er udviklet de gennemførelsesforanstaltninger, som er nødvendige for en hensigtsmæssig indførelse af ordningen for elektronisk identifikation på fællesskabsplan, bør en effektiv identifikations- og registreringsordning, som gør det muligt at tage hensyn til den fremtidige udvikling vedrørende gennemførelse af elektronisk identifikation på fællesskabsplan, åbne mulighed for identifikation af de enkelte dyr og dyrenes fødselsbedrift.

(9) For at tage hensyn til den fremtidige udvikling inden for elektronisk identifikation af får og geder og navnlig den erfaring, man har opnået på dette område, bør Kommissionen forelægge Rådet en rapport om muligheden for gennemførelse af ordningen for elektronisk identifikation på fællesskabsplan ledsaget af de nødvendige forslag.

(10) Kommissionen bør ligeledes og navnlig i lyset af arbejdet i Kommissionens Fælles Forskningscenter udarbejde udførlige tekniske retningslinjer, definitioner og procedurer vedrørende identifikatorers og læseenheders tekniske egenskaber, afprøvningsprocedurer, godkendelseskriterier og certificeringsordninger for godkendte prøvningslaboratorier, tilvejebringelse af hensigtsmæssige identifikatorer og læseenheder, anvendelsen af identifikatorerne, herunder læsning og lagring heraf, kodificering af identifikatorer, fælles ordliste, dataordbog og kommunikationsstandarder.

(11) I de medlemsstater, hvor fåre- eller gedebestanden er relativt begrænset, er det ikke berettiget at indføre en ordning for elektronisk identifikation. Det bør derfor tillades de pågældende medlemsstater at gøre ordningen frivillig. Der bør ligeledes gives mulighed for ved en hurtig procedure at tilpasse de tærskler for bestandenes størrelse, der er afgørende for, hvornår elektronisk identifikation kan gøres frivillig.

(12) For at gøre det muligt at spore flytninger af får og geder bør dyrene identificeres korrekt, og enhver flytning bør kunne spores.

(13) Brugerne af dyr bør til stadighed ajourføre oplysningerne om dyrene på deres bedrift. Kravene til minimumsoplysninger bør fastlægges på EF-plan.

---

[1] EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2002 (EFT L 179 af 9.7.2002, s. 13).

▼B

(14) I hver enkelt medlemsstat indføres der et centralt register, som omfatter en ajourført liste over alle brugere af dyr, som er omfattet af denne forordning, og som udøver deres aktivitet på denne medlemsstats område, herunder de minimumsoplysninger, der er fastlagt på EF-plan.

(15) For hurtigt og præcist at kunne spore dyr bør hver enkelt medlemsstat oprette en elektronisk database, hvori alle bedrifter på dens område og flytninger af dyrene registreres.

(16) Arten af identifikationsmærkerne bør fastlægges på EF-plan.

(17) Personer, der beskæftiger sig med handel med dyr, bør føre registre over deres transaktioner, og myndighederne bør have adgang til disse registre efter anmodning herom.

(18) For at sikre korrekt anvendelse af forordningen er det nødvendigt at tilvejebringe en hurtig og effektiv udveksling af oplysninger om identifikationsmærker og dermed forbundne dokumenter mellem medlemsstaterne. Der er fastsat EF-bestemmelser herom ved Rådets forordning (EF) nr. 515/97 af 13. marts 1997 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne ([1]) og ved Rådets direktiv 89/608/EØF af 21. november 1989 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af de veterinære og zootekniske bestemmelser ([2]).

(19) Med henblik på at garantere pålideligheden af de ordninger, som forordningen indeholder bestemmelser om, er det nødvendigt, at medlemsstaterne gennemfører tilstrækkelige og effektive kontrolforanstaltninger, jf. dog Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ([3]).

(20) Med henblik på at tage hensyn til den ordning, som oprettes ved denne forordning, i forbindelse med tildelingen af visse former for støtte i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere ([4]), er det nødvendigt at ændre nævnte forordning i overensstemmelse hermed.

(21) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([5]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne indfører en ordning for identifikation og registrering af får og geder efter bestemmelserne i denne forordning.

2. Denne forordning finder anvendelse, medmindre andet fastsættes i EF-regler om udryddelse eller bekæmpelse af sygdomme, og uden at dette berører direktiv 91/496/EØF og forordning (EF) nr. 1782/2003.

([1]) EFT L 82 af 22.3.1997, s. 1.
([2]) EFT L 351 af 2.12.1989, s. 34.
([3]) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 23.
([4]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.
([5]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

Artikel 2

I denne forordning forstås ved:

a) »dyr«: alle får og geder

b) »bedrift«: enhver virksomhed, enhver bygning eller, i tilfælde af frilandsopdræt, ethvert sted, hvor der permanent eller midlertidigt holdes, opdrættes eller behandles dyr, bortset fra dyrlægepraksis eller -klinikker

c) »bruger«: enhver fysisk eller juridisk person, som er ansvarlig for dyr, også midlertidigt, bortset fra dyrlægepraksis eller -klinikker

d) »myndigheder«: den centrale myndighed eller de centrale myndigheder i en medlemsstat, der er ansvarlige for at udføre veterinærkontrol og for at gennemføre denne forordning, eller, for så vidt angår kontrollen med præmier, de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre forordning (EF) nr. 1782/2003

e) »samhandel inden for Fællesskabet«: samhandel som defineret i artikel 2, stk. 6, i direktiv 91/68/EØF ([1]).

Artikel 3

1. Ordningen for identifikation og registrering af dyr omfatter følgende punkter:

a) mærker til identifikation af hvert enkelt dyr

b) registre, der føres på hver enkelt bedrift og holdes ajour

c) flytningsdokumenter

d) et centralt register eller en elektronisk database.

2. Kommissionen og myndighederne i den pågældende medlemsstat har adgang til alle oplysninger, som er omfattet af denne forordning. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse oplysninger er tilgængelige for alle interesserede parter, herunder forbrugerorganisationer, der er anerkendt af medlemsstaten, på betingelse af at der sikres den databeskyttelse og fortrolighed, som kræves i henhold til den nationale lovgivning.

Artikel 4

1. Alle dyr på en bedrift, som er født efter den 9. juli 2005 ►M1 eller tiltrædelsesdatoen for Bulgarien og Rumænien ◄ identificeres i henhold til stk. 2 inden for en frist efter dyrets fødsel, som medlemsstaten fastsætter, og under alle omstændigheder inden dyret flyttes fra den bedrift, hvor det er født. Denne frist må ikke overstige seks måneder.

Medlemsstaterne kan dog uanset denne bestemmelse forlænge denne frist, dog ikke ud over ni måneder, for dyr, der holdes i ekstensive driftssystemer eller i det fri. De pågældende medlemsstater underretter Kommissionen, når der gøres brug af denne undtagelse. Der kan om nødvendigt vedtages gennemførelsesbestemmelser efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. a) Dyr identificeres ved hjælp af et første identifikationsmærke, der er i overensstemmelse med kravene i bilagets afsnit A, punkt 1-3, og

b) Dyr identificeres ved hjælp af et andet identifikationsmærke, som er godkendt af myndighederne, og som har de tekniske egenskaber, der er nævnt i bilagets afsnit A, punkt 4.

([1]) EFT L 46 af 19.2.1991, s. 19.

▼B

c) Indtil den dato, der er nævnt i artikel 9, stk. 3, kan sidstnævnte identifikationsmærke dog erstattes, jf. ordningen i bilagets afsnit A, punkt 5, undtagen når der er tale om dyr, der er genstand for samhandel inden for Fællesskabet.

d) De medlemsstater, der indfører den i litra c) nævnte ordning, anmoder Kommissionen om at godkende den efter proceduren i artikel 13, stk. 2. Kommissionen gennemgår med henblik herpå den dokumentation, som medlemsstaterne har forelagt, og foretager de undersøgelser, der er nødvendige for vurderingen af ordningen. Efter disse undersøgelser forelægger Kommissionen senest 90 dage efter modtagelsen af anmodningen om godkendelse Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed en rapport ledsaget af et udkast til passende foranstaltninger.

3. For så vidt angår dyr, som skal slagtes, inden de er tolv måneder gamle, og som ikke er bestemt til hverken samhandel inden for Fællesskabet eller eksport til tredjelande, kan myndighederne dog tillade den identifikationsmetode, der er beskrevet i bilagets afsnit A, punkt 7, som et alternativ til de identifikationsmærker, der er nævnt i stk. 2.

4. Dyr, der er importeret fra et tredjeland, og som efter den 9. juli 2005 ►M1 eller tiltrædelsesdatoen for Bulgarien og Rumænien ◄ har undergået den kontrol, der er fastsat i direktiv 91/496/EØF, og som forbliver på Fællesskabets område, identificeres på den bestemmelsesbedrift, hvor opdræt finder sted, i henhold til stk. 2 inden for en frist, som medlemsstaten fastsætter, dog senest 14 dage efter den ovennævnte kontrol, og under alle omstændigheder inden dyrene flyttes fra bedriften.

Den oprindelige identifikation, som tredjelandet har foretaget, registreres i det bedriftsregister, der er omhandlet i artikel 5, sammen med den identifikationskode, som dyret har fået tildelt af bestemmelsesmedlemsstaten.

Det er dog ikke nødvendigt med identifikation som omhandlet i stk. 1, når der er tale om dyr bestemt til slagtning, hvis de transporteres direkte fra grænsekontrolstedet til et slagteri, som ligger i den medlemsstat, hvor den kontrol, der er omhandlet i første afsnit, er foretaget, og dyrene slagtes senest fem arbejdsdage efter denne kontrol.

5. Dyr fra en anden medlemsstat beholder deres oprindelige identifikationsmærker.

6. Identifikationsmærker må ikke fjernes eller udskiftes uden myndighedernes tilladelse. Hvis et mærke er blevet ulæseligt eller er gået tabt, anbringes et erstatningsmærke med den samme kode hurtigst muligt i henhold til denne artikel. Ud over koden og klart adskilt herfra kan erstatningsmærket omfatte et nummer, som angiver, hvilken version der er tale om.

Myndighederne kan dog give tilladelse til, at erstatningsmærket under deres kontrol får en anden kode, såfremt der stadig er mulighed for sporing, navnlig når der er tale om dyr, der er identificeret efter bestemmelserne i stk. 3.

7. Identifikationsmærkerne tildeles bedriften og fordeles og anbringes på dyrene på en måde, der fastlægges af myndighederne.

8. Medlemsstaterne giver hinanden og Kommissionen meddelelse om modellen til det identifikationsmærke og den identifikationsmetode, der anvendes på deres område.

9. Indtil den dato, der er nævnt i artikel 9, stk. 3, påser de medlemsstater, der har indført elektronisk identifikation frivilligt i henhold til bestemmelserne i bilagets afsnit A, punkt 4 og 6, at det individuelle elektroniske identifikationsnummer og egenskaberne ved det anvendte mærke fremgår af det relevante certifikat (jf. direktiv 91/68/EØF), der ledsager dyr, der er genstand for samhandel inden for Fællesskabet.

▼B

Artikel 5

1. Alle brugere, dog ikke transportvirksomheder, fører et register, som mindst omfatter de oplysninger, der er anført i bilagets afsnit B.

2. Medlemsstaterne kan opfordre brugeren til i det i stk. 1 omhandlede register at tilføje yderligere oplysninger ud over dem, der er anført i bilagets afsnit B.

3. Registret har et format, som er godkendt af myndighederne, føres manuelt eller på edb og er til enhver tid til rådighed på bedriften og kan forelægges myndighederne efter anmodning herom i en minimumsperiode, som fastlægges af myndighederne, men som mindst skal være på tre år.

4. Uanset stk. 1 er angivelse af de oplysninger, der kræves i bilagets afsnit B, frivilligt i medlemsstater, hvor der anvendes en central elektronisk database, der allerede indeholder disse oplysninger.

5. Hvis myndighederne anmoder om det, giver brugerne dem alle oplysninger om oprindelse, identifikation og, hvis det er relevant, bestemmelsessted for dyr, som de har ejet, holdt, transporteret, afsat eller slagtet i de sidste tre år.

6. Medlemsstaterne giver hinanden og Kommissionen meddelelse om modellen til det bedriftsregister, som anvendes på deres område, og om en eventuel undtagelse fra stk. 1.

Artikel 6

1. Fra den 9. juli 2005 ►**M1** eller tiltrædelsesdatoen for Bulgarien og Rumænien ◄ ledsages et dyr, hver gang det flyttes inden for en medlemsstats område mellem to separate bedrifter, af et flytningsdokument efter en model, som fastlægges af myndighederne, hvilket som minimum indeholder de oplysninger, der er anført i bilagets afsnit C, og som udfyldes af brugeren, hvis myndighederne ikke har gjort det.

2. Medlemsstaterne kan på det i stk. 1 omhandlede flytningsdokumentet tilføje eller lade tilføje oplysninger til supplering af dem, der er anført i bilagets afsnit C.

3. Brugeren på bestemmelsesbedriften skal opbevare flytningsdokumentet i en minimumsperiode, der fastlægges af myndighederne, men som mindst skal være på tre år. Han tilstiller efter anmodning myndighederne en kopi.

4. Uanset stk. 1 er flytningsdokumentet frivilligt i medlemsstater, hvor der anvendes en central elektronisk database, der mindst indeholder de oplysninger, der kræves i bilagets afsnit C, med undtagelse af brugerens underskrift.

5. Medlemsstaterne giver hinanden og Kommissionen meddelelse om modellen til det flytningsdokument, der anvendes på deres område, og om en eventuel undtagelse som omhandlet i stk. 4.

Artikel 7

1. Medlemsstaterne sørger for, at myndighederne fører et centralt register over alle bedrifter for så vidt angår brugere, der udøver deres aktivitet på deres område, bortset fra transportvirksomheder.

2. Registret skal omfatte bedriftens eller, hvis myndighederne tillader dette, brugerens — bortset fra transportvirksomheders — identifikationskode, brugerens aktivitet, produktionstype (kød eller mælk) og de holdte dyrs art. Hvis brugeren holder dyr permanent, skal denne foretage en opgørelse over de holdte dyr med regelmæssige mellemrum, der fastsættes af medlemsstaternes myndigheder, dog mindst én gang om året.

▼B

3. En bedrift skal være omfattet af registret, indtil der ikke har været holdt dyr på bedriften i tre på hinanden følgende år. Fra den 9. juli 2005 ►M1 eller tiltrædelsesdatoen for Bulgarien og Rumænien ◄ integreres registret i den elektroniske database, der er nævnt i artikel 8, stk. 1.

Artikel 8

1. Fra den 9. juli 2005 ►M1 eller tiltrædelsesdatoen for Bulgarien og Rumænien ◄ opretter medlemsstaternes myndigheder en elektronisk database i henhold til bilagets afsnit D, punkt 1.

2. Alle brugere, bortset fra transportvirksomheder, giver myndighederne følgende oplysninger, for så vidt angår oplysningerne vedrørende brugeren eller bedriften inden for en frist på 30 dage, og for så vidt angår oplysningerne om flytning af dyr inden for en frist på syv dage:

a) de i artikel 7, stk. 2, nævnte oplysninger til registrering i det centrale register og resultatet af den i samme artikel nævnte opgørelse samt de oplysninger, der er nødvendige for etableringen af den database, der er nævnt i stk. 1

b) oplysninger, hver gang et dyr flyttes, jf. flytningsdokumentet i artikel 6, i de medlemsstater, der gør brug af undtagelsen i artikel 6, stk. 4.

3. Det står medlemsstaternes myndigheder frit for at oprette en elektronisk database, som mindst omfatter de oplysninger, der er anført i bilagets afsnit D, punkt 2.

4. Medlemsstaterne kan i den i stk. 1 og 3 omhandlede elektroniske database tilføje oplysninger til supplering af dem, der er anført i bilagets afsnit D, punkt 1 og 2.

5. Fra den 1. januar 2008 er den i stk. 3 omhandlede database obligatorisk.

Artikel 9

1. Retningslinjer og procedurer for anvendelsen af ordningen for elektronisk identifikation vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. De i stk. 1 omhandlede afgørelser vedtages med henblik på at forbedre anvendelsen af den generelle ordning for elektronisk identifikation.

3. Fra den 1. januar 2008 er elektronisk identifikation efter retningslinjerne i stk. 1 og i henhold til de relevante bestemmelser i bilagets afsnit A, obligatorisk for alle dyr.

Medlemsstater, hvor der i alt højst er 600 000 stk. får og geder, kan dog gøre denne elektroniske identifikation fakultativ for dyr, der ikke er genstand for samhandel inden for Fællesskabet.

Medlemsstater, hvor der i alt højst er 160 000 stk. geder, kan ligeledes gøre denne elektroniske identifikation fakultativ for geder, der ikke er genstand for samhandel inden for Fællesskabet.

4. Kommissionen forelægger inden den 30. juni 2006 Rådet en rapport om anvendelsen af ordningen for elektronisk identifikation ledsaget af passende forslag, som Rådet træffer afgørelse om med kvalificeret flertal med henblik på om fornødent at bekræfte eller ændre den i stk. 3 nævnte dato samt på om fornødent at ajourføre de tekniske aspekter, der er nyttige i forbindelse med gennemførelsen af den elektroniske identifikation.

▼B

Artikel 10

1. Ændringer af bilagene og foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Disse foranstaltninger vedrører navnlig:

a) mindstekrav til den kontrol, der skal foretages

b) anvendelse af administrative sanktioner

c) nødvendige overgangsbestemmelser for ordningens indkøringsperiode.

2. Følgende oplysninger kan ajourføres efter proceduren i artikel 13, stk. 2:

a) fristerne for fremsendelse af oplysningerne i artikel 8, stk. 2

b) tærsklerne for bestandenes størrelse i artikel 9, stk. 3, andet og tredje afsnit.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne underretter hinanden og Kommissionen om, hvilke myndigheder der er ansvarlige for at sikre, at denne forordning overholdes.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de personer, som er ansvarlige for identifikation og registrering af dyrene, har fået instrukser og vejledning vedrørende de relevante bestemmelser i bilaget, og at der gennemføres kurser.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i denne forordning overholdes. Denne kontrol foregriber ikke eventuel kontrol, som Kommissionen kan foretage i henhold til artikel 9 i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95.

2. Medlemsstaterne fastsætter regler vedrørende sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning, og træffer de fornødne foranstaltninger til sikring af, at de overholdes. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsens omfang og have afskrækkende virkning.

3. Sagkyndige fra Kommissionen skal sammen med myndighederne:

a) kontrollere, at medlemsstaterne opfylder kravene i denne forordning

b) om nødvendigt foretage kontrol på stedet for at sikre sig, at den kontrol, der er omhandlet i stk. 1, udføres i henhold til denne forordning.

4. En medlemsstat, på hvis område der foretages kontrol på stedet, yder Kommissionens sagkyndige den fornødne bistand ved udførelsen af deres opgaver.

Kontrolresultaterne skal drøftes med myndighederne i den pågældende medlemsstat inden udarbejdelsen og udsendelsen af en endelig rapport.

5. Når Kommissionen finder, at kontrolresultaterne gør det berettiget, tager den situationen op til behandling i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1. Den kan træffe de nødvendige afgørelser efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

6. Kommissionen følger situationens udvikling. Den kan på baggrund heraf og efter proceduren i artikel 13, stk. 2, ændre eller ophæve de afgørelser, der er omhandlet i stk. 5.

▼B

7. Om nødvendigt vedtages der gennemførelsesbestemmelser til denne artikel efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 ([1]), i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 14

Forordning (EØF) nr. 1782/2003 ændres således:

1) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»2. Ved anvendelse af artikel 67, 68, 69, 70 og 71 skal det integrerede system omfatte et system til identifikation og registrering af dyr, som er oprettet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter (*) og Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder (**).

(*) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.
(**) EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8.«

2) Artikel 25, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Disse systemer, herunder særlig systemet til identificering og registrering af dyr oprettet i overensstemmelse med direktiv 92/102/EØF, forordning (EF) nr. 1760/2000 og forordning (EF) nr. 21/2004, skal være forenelige, jf. artikel 26 i nærværende forordning, med det integrerede system.«

3) Artikel 115, stk. 2, affattes således:

»2. Når forordning (EF) nr. 21/2004 træder i kraft, skal et dyr identificeres og registreres efter disse regler for at blive præmieberettiget.«

4) I bilag III, afsnit A, tilføjes følgende punkt 8a:

»8a.	Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 af 17. december 2003 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og direktiv 92/102/EØF og 64/432/EØF (EUT L 5 af 9.1.2004, s. 8)	Artikel 3, 4 og 5«

Artikel 15

Direktiv 92/102/EØF ændres således:

1) Artikel 2, litra a), affattes således:

([1]) EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

▼B

»a) »dyr«: ethvert dyr af de arter, der er omhandlet i direktiv 64/432/EØF (*), bortset fra tamkvæg.

_____

(*) EFT 121 af 29.7.1964, s. 1977/64.«

2) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»Medlemsstaterne kan efter proceduren i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF få tilladelse til i den i stk. 1, litra a), nævnte fortegnelse at undlade at medtage fysiske personer, der holder kun et svin, som er bestemt til eget brug eller konsum, eller for at tage hensyn til særlige omstændigheder, såfremt dette dyr, inden det flyttes, underkastes kontrolforanstaltningerne i dette direktiv.«

3) Artikel 4 ændres således:

a) Stk. 1, litra a), ændres således:

— i første afsnit udgår ordene »af kvæg eller«

— i andet afsnit ændres ordene »om alle fødsler, dødsfald og flytninger« til »om flytninger«

— fjerde afsnit udgår.

b) Stk. 1, litra b), udgår

c) Stk. 3, litra b), første afsnit, affattes således:

»at enhver bruger af dyr, der flyttes til eller fra et marked eller en samlestation, forelægger den handlende, som på markedet eller samlestationen er dyrenes midlertidige bruger, et dokument med nærmere oplysninger om disse dyr.«

4) Artikel 5 ændres således:

a) Stk. 2 udgår.

b) Stk. 3 ændres således:

— i første afsnit ændres »Andre dyr end kvæg« til »Dyrene«

— andet afsnit affattes således:

»Uanset artikel 3, stk. 1, litra c), andet afsnit, i direktiv 90/425/EØF kan medlemsstaterne, indtil afgørelsen efter artikel 10 i nærværende direktiv er truffet, anvende deres nationale ordning for så vidt angår flytning af dyr inden for deres eget område. Denne ordning skal gøre det muligt at henføre dyret til den bedrift, det kommer fra, og at efterspore den bedrift, hvor det er født. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke ordninger de agter at indføre i dette øjemed fra 1. juli 1993 for svin. Efter proceduren i artikel 18 i direktiv 90/425/EØF kan en medlemsstat opfordres til at foretage de nødvendige ændringer i sin ordning, hvis den ikke opfylder ovennævnte betingelse.«

— fjerde afsnit udgår.

c) Stk. 4 udgår.

5) I artikel 11 udgår stk. 1, første og tredje led.

Artikel 16

Artikel 3, stk. 2, litra d), i direktiv 64/432/EØF affattes således:

»d) identificeres i overensstemmelse med direktiv 92/102/EØF for så vidt angår svin og i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1760/2000 for så vidt angår kvæg«.

▼B

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14, 15 og 16 anvendes fra den 9. juli 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

A. **Identifikationsmærker**

1. Øremærkerne skal anbringes således, at de nemt kan ses på afstand.

2. Øremærkerne og de øvrige identifikationsmærker skal indeholde følgende tegn:

   — de første tegn identificerer medlemsstaten, hvor den bedrift, hvor dyret først identificeres, er beliggende. Til dette formål anvendes landekoden [1] på to bogstaver eller tre cifre i overensstemmelse med ISO 3166

   — efter landekoden følger en individuel talkode, der højst må være på 13 cifre.

   Ud over oplysningerne i dette punkt kan medlemsstaternes myndigheder tillade, at der anvendes en stregkode, og at brugeren anfører supplerende oplysninger, forudsat at det ikke gør det vanskeligere at læse identifikationsnummeret.

3. Det første identifikationsmærke, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra a), består af et af myndighederne godkendt øremærke, som anbringes i det ene øre; mærket skal være fremstillet af et bestandigt materiale, må ikke kunne forfalskes, skal være let at læse i hele dyrets levetid og skal være udformet således, at det bliver siddende uden at påføre dyret lidelser. Øremærket må ikke kunne genbruges, og påskrifterne i henhold til punkt 2 må ikke kunne fjernes.

4. Det andet identifikationsmærke, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, litra b), kan bestå af:

   — et øremærke med de egenskaber, der er nævnt i punkt 3

   eller

   — for dyr, der ikke er genstand for samhandel inden for Fællesskabet, en tatovering

   eller

   — for geder alene et mærke på kodebenet

   eller

   — en elektronisk transponder med de egenskaber, der er nævnt i punkt 6.

---

[1] Østrig AT 040
Belgien BE 056

▼M1

Bulgarien BG 100

▼B

Danmark DK 208
Finland FI 246
Frankrig FR 250
Tyskland DE 276
Grækenland EL 300
Irland IE 372
Italien IT 380
Luxembourg LU 442
Nederlandene NL 528
Portugal PT 620

▼M1

Rumænien RO 642

▼B

Spanien ES 724
Sverige SE 752
Det Forenede Kongerige UK 826.

▼B

5. Den i artikel 4, stk. 2, litra c), omhandlede ordning kræver individuel identifikation af hvert dyr på hver enkelt bedrift og omfatter en erstatningsprocedure, når mærket er blevet ulæseligt eller er gået tabt, der er under myndighedernes kontrol og sikrer sporbarheden mellem bedrifter med henblik på at kontrollere epizootier. Ordningen gør det muligt at spore flytning af dyr på nationalt område med samme formål for øje.

6. Den elektroniske identifikator skal have følgende tekniske egenskaber:

   — kun læse passive transpondere med HDX- eller FDX-B-teknologi, som er i overensstemmelse med ISO-standard 11784 og 11785

   — de elektroniske identifikatorer skal være læselige med aflæsningsudstyr, som er i overensstemmelse med ISO-standard 11785 og i stand til at læse HDX- og FDX-B-transpondere

   — bærbart aflæsningsudstyr skal kunne anvendes på mindst 12 centimeters afstand, hvis der er tale om øremærker, og mindst 20 centimeters afstand, hvis der er tale om bolustypen, og stationært aflæsningsudstyr skal kunne anvendes på mindst 50 centimeters afstand, både når der er tale om øremærker og bolustypen.

7. Den i artikel 4, stk. 3, omhandlede identifikationsmetode er som følger:

   — dyrene identificeres ved hjælp af et af myndighederne godkendt øremærke, som anbringes i det ene øre

   — øremærket skal være fremstillet af et bestandigt materiale, må ikke kunne forfalskes, skal være let at læse og skal være udformet således, at det bliver siddende i hele dyrets levetid uden at påføre dyret lidelser. Øremærket må ikke kunne genbruges og må kun være forsynet med påskrifter, som ikke kan fjernes

   — øremærket skal mindst omfatte landekoden på to bogstaver og fødselsbedriftens identifikationskode.

   De medlemsstater, som anvender denne metode, skal underrette Kommissionen og medlemsstaterne herom inden for rammerne af den komité, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1. Hvis dyr, som er identificeret i henhold til dette punkt, beholdes, til de er over tolv måneder gamle, eller er bestemt til handel inden for Fællesskabet eller udførsel til tredjelande, skal de identificeres i henhold til punkt 1-4.

B. **Bedriftsregister**

Bedriftsregistret skal mindst indeholde følgende:

1) Fra den 9. juli 2005 ►**M1** eller tiltrædelsesdatoen for Bulgarien og Rumænien ◄

   — bedriftens identifikationskode

   — bedriftens adresse og de geografiske koordinater eller tilsvarende geografisk bestemmelse af bedriften

   — produktionstype

   — resultat af og dato for den seneste opgørelse, jf. artikel 7

   — brugerens navn og adresse

   — for dyr, der er flyttet fra bedriften, transportvirksomhedens navn, indregistreringsnummer på den del af transportmidlet, dyrene transporteres i, bestemmelsesbedriftens identifikationskode eller navn og adresse, eller for dyr, der sendes til et slagteri, slagteriets identifikationskode eller geografiske bestemmelse tillige med afsendelsesdatoen eller en kopi eller bekræftet genpart af det i artikel 6 nævnte flytningsdokument

   — for dyr, der er ankommet til bedriften, identifikationskoden for den bedrift, de er kommet fra, tillige med ankomstdatoen

   — oplysninger om eventuel(le) erstatning(er) af øremærker eller elektroniske anordninger.

2) Fra den dato, der er fastsat i henhold til artikel 9, stk. 3, følgende ajourførte oplysninger for hvert enkelt dyr, der er født efter denne dato:

   — dyrets identifikationskode

▼B

— fødselsår og identifikationsdato

— den måned og det år, hvor dyret døde på bedriften

— race og om muligt genotype.

For dyr, som er identificeret i henhold til punkt 7 i afsnit A, skal de i punkt 2 i dette afsnit nævnte oplysninger dog anføres for hvert enkelt parti dyr, som har den samme identifikation, og antallet af dyr skal angives.

3) Navnet på den repræsentant for myndighederne, der har kontrolleret registret, dennes underskrift og kontroldatoen.

C. **Flytningsdokument**

1. Flytningsdokumentet skal udfyldes af brugeren på grundlag af en model, som myndighederne har udarbejdet, og det skal mindst indeholde følgende:

— bedriftens identifikationskode

— brugerens navn og adresse

— det samlede antal flyttede dyr

— bestemmelsesbedriftens eller den kommende brugers identifikationskode eller, når dyrene flyttes til et slagteri, slagteriets identifikationskode eller navn og lokalisering eller — i forbindelse med græsningsskifte — bestemmelsesstedet

— oplysninger om det benyttede transportmiddel og om transportvirksomheden, herunder dens autorisationsnummer

— afsendelsesdato

— brugerens underskrift.

2. Fra den dato, der er fastsat i artikel 9, stk. 3, skal flytningsdokumentet for dyr, som er identificeret i henhold til punkt 1-6 i afsnit A, ud over de oplysninger, der er nævnt i punkt 1 i nærværende afsnit, indeholde dyrets individuelle identifikationskode.

D. **Elektronisk database**

1. Den elektroniske database skal mindst indeholde følgende oplysninger om hver enkelt bedrift:

— bedriftens identifikationskode

— bedriftens adresse og de geografiske koordinater eller tilsvarende geografisk bestemmelse af bedriften

— brugerens navn og adresse og aktivitet

— dyrearter

— produktionstype

— resultatet af den opgørelse over dyrene, der er nævnt i artikel 7, stk. 2, samt datoen for opgørelsen

— et datafelt forbeholdt myndighederne, hvor de kan indsætte sundhedsoplysninger, f.eks. restriktioner på flytninger, status eller andre relevante oplysninger i forbindelse med EF-programmer eller nationale programmer.

2. I overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8 skal hver enkelt flytning af dyr for alle bedrifters vedkommende indlæses i databasen. Indlæsningen skal mindst omfatte følgende oplysninger:

— antal dyr, der flyttes

— afsendelsesbedriftens identifikationskode

— afsendelsesdato

▼B

— modtagelsesbedriftens identifikationskode

— ankomstdato.